

مرقد مولای من

گر بمیرم در برت، ای مأمن آبای من
میشود خرم دلم، بهترین مأوای من
من ندانم تا به کی درد هجرانت کشم
ای که دامانت بود، فردوس این دنیای من
گشته نزدیک به نیم قرن، زآنکه دورم از برت
بی تو گردیدم حقیر، مادر زیبای من
ظالمان کشورم گردورم افگند از برت
کابل زیبا ولوگر، جملگی رؤیای من
مهرویانت همه، رشک آهوی ختن
کاسهء گلی و دوغت، ساغرو صهبای من
خلق و پرچم ناخلف بودند، نکردند حرمتت
رایگان دادند به دشمن، کشور آبای من
حیدری باشد امیدش تا ببیند میهنش
بل رود در بلخ و بوسد، مرقد مولای من

پوهنوال داکتر اسدالله حیدری

۳، ۶، ۲۰۲۳، سدنی